

paigast ligutada, waid piddi telmi pillamist kanna:
tama. Lül aea pärrast romas ta wacwaga jõlle taggasi,
lastis enast jälle eddasi wia kunni maddala kalda
peal ühhe warjopaiga leidis, kuhho ta puhkama jäi.
Siin obkis nüüd mehhike: oh, et keddagi seie tulleks
ja mulle armo pärrast otsa teeks! Waewalt jõuan
liikmeid sirrotada, luddas pean kuüninga jure taggasi
sama. Oh, Reinowadder, kurjasunnitaw, mis äbbi
ning teotuse siise olled sa mind saanud! — Kest-
omiko aenal toetas Messiköp oigades jallule ja allas
ütlemata walloga eddasi romama kunni neljanda-
mal päwal kuüninga jure taggasi jõudis. Zubba kau-
gelt üidis kuüningas: „Üttelge Jumala pärrast, kas se
meie Messiköp, kes seal tulleb? Kuis ta ni wõeras
wälja näab, kes tedda ni innetumaks teinud!“ Karro
kostis: „Uustatud ning suur kuüningas! miño willetsus
on otsata, mis pettis Reinowadder mulle on teinud;
ei jõua ühhe inimese keel sedda üllestunnistada.
„Ulaastamata ning armota tahhan siño teotamise ma
teinale kätte tassuda!“ mõuras kuüningas lõukoer lange
wihhaga. „Oleks teinal küme ello sees, tahhaksin
kõit neid wälja wõtta! Kuis ta julges üht meie
suri issandid ni ahwal kombel teotada? Ma wan-
nun kuüninglikko krowni ja oina abbeme jures, et
kurjateggia tenitud palka peab leidma, mis laste
lastele weel irmsaks mällestufeks jääb. Siña isse,
Messiköp, miño truu ning auwäärt rigi-issand, pead
teina peale lohut mõistma.“ — Ja kuüningas läskis

silmapilgul kõit suremad rigi-issandad sallandupidda:
misele kofko astuda ja küsis: mil kombel Reino-
wadderi eksitus karro wasto kätte piddi maksetud
sama. Mõumehhed ütlesid ühhest suust, et kuüningas
teistforda sõnumid lätkitaks ja Reinowadderi kohto
ette kutsuks, kus auwalikkul kombel se assi saaks
läbbi kulatud. Issane las — Hints — üks wägga
kawwal, nobbe mees, nimetati kassowiaks. Kuüningas
olli sellega rahhul ja ütles Hintsile: „Pange terra-
felt tähhele mis ma teile kinnitan, ja üttele rebba-
sele miño minel, et kui teina nüüd ei tulle ja miña
kolmatforda teina järrele peaksin lätkitama, siis saab
se teinale ni hästi kui ta suaguwõssale iggaweseks
uffatuseks sündima! Teie ollete üks tark mees, kelle
sõna ning õppetust teina ei wõtta põlgada.“ Hints
kostis: „Mul ei olle lubba kuüninglikko kasso wasto
tõrkuda; agga mõnusam oleks miño, arwates ühhe
tuggewama mehhe kassowiaks wallitseda, kui Messi-
köp karro teinast wõlli ei sanud, mis miña weile
mehhike siis teinaga pean tegegema. Pallun teid
allandikkult, aus kuüningas: wõtke mind wabban-
tada!“ Agga kuüningas wastas: „Ma ilmas leitakse
mitto weiled meest, kel enam kawwalust ja mõistust
kui mõnnel surel on. Eht teie kehha poolt kül
weile, siiski ollete tark ja õppetud. Nüüd ei wõi-
nud las enam wasto tõrkuda, waid ütles: „Teie
tahtmine sündko! tõusko sest siis kasso eht lahjo! ja
kui minnikut ette wõttes parremat kät teed mingi-